Gesetz-Sammlung für die Königlichen Preußischen Staaten.

ZBIÓR PRAW dla Państw Królestwa Pruskiego.

№ 38.

(Nr. 3641.) Allerhöchster Erlaß vom 11. August 1852., betreffend die Verleihung der fiskalischen Vorrechte und des Chausseegeld-Erhebungsrechts in Bezug auf den Bau und die Unterhaltung einer Aktien-Chaussee von Berlin über Alt-Landsberg und Strausberg nach Prötzel.

Nachdem Ich durch Meinen Erlaß vom heutigen Tage den chausseemäßigen Ausbau der Straße von Berlin über Alt-Landsberg und Strausberg nach Prötzel durch die zu diesem Zwecke zusammengetretene Aktien-Gesellschaft genehmigt habe, bestimme ich hierdurch, daß auf diese Straße das Expropriationsrecht für die zur Chaussee erforderlichen Grundstücke und das Recht zur Entnahme der Chausseebau- und Unterhaltungs-Materialien, nach Maaßgabe der für die Staats-Chausseen geltenden Bestimmungen, Anwendung finden sollen. Zugleich verleihe Ich der genannten Aktien-Gesellschaft das Recht zur Erhebung des Chausseegeldes nach dem für die Staats-Chausseen jedesmal geltenden Chausseegeld-Tarife und den darauf bezüglichen Vorschriften. Auch sollen die dem Chausseegeld-Tarife vom 29. Februar 1840. angehängten Bestimmungen wegen der Chausseepolizei-Vergehen für die in Rede stehende Straße Gültigkeit haben.

(Nr. 3641.) Najwyższe rozporządzenie z dnia 11. Sierpnia 1852., tyczące się nadania praw fiskalnych i prawa pobierania drogowego celem budowy i utrzymywania akcyinéj drogi żwirowéj od Berlina przez Alt-Landsberg i Strausberg do Proetzel.

Potwierdziwszy rozporządzeniem Mojém z d. dzisiajszego wybudowanie drogi żwirowéj z Berlina przez Alt-Landsberg i Strausberg do Proetzel przez towarzystwo akcyine, które się na ten cel utworzyło, stanowię niniejszém, iż do tejże drogi prawo expropryacyi dla gruntów na drogę żwirową potrzebnych i prawo wybierania materyałów na budowanie i utrzymywanie dróg żwirowych według postanowień istnących dla Rządowych dróg żwirowych zastósowanie znajdować mają. Nadaję zarazem wymienionemu towarzystwu akcyinemu prawo pobierania drogowego według taryfy drogowego za każdą razą ważnéj dla Rządowych dróg żwirowych i dotyczących się tejże przepisów. Również dodatkowe postanowienia taryfy drogowego z dnia 29. Lutego 1840. względem przekroczeń przeciw policyi drogowéj do rzeczonéj drogi ważność mieć mają.

Ausgegeben zu Berlin den 27. September 1852.

Wydany w Berlinie dnia 27. Września 1852.

Der gegenwärtige Erlaß ist durch die Gesetz-Sammlung zur öffentlichen Kenntniß zu bringen.

Putbus, den 11. August 1852.

Niniejsze rozporządzenie przez Zbiór praw do publicznéj wiadomości ma być podaném.

Putbus, dnia 11. Sierpnia 1852.

Friedrich Wilhelm.

Für den abwesenden Finanzminister:

v. d. Heydt. v. Raumer.

An
den Minister für Handel, Gewerbe und öffentliche Arbeiten und den Finanzminister.

Fryderyk Wilhelm.

W niebytności Ministra finansów:

von der Heydt. Raumer.

Do
Ministra handlu, przemysłu i robót publicznych i do Ministra finansów.

(Nr. 3642.) Allerhöchster Erlaß vom 14. August 1852., betreffend die Verleihung der fiskalischen Vorrechte rc. zum Bau der Kreis-Chaussee von Lauenburg nach Leba, von Vietzig an jener Chaussee westlich bis zur Stolper Kreisgrenze in der Richtung auf Zezenow, von Vietzig östlich quer durch den Kreis bis zur Grenze des Danziger Regierungsbezirks bei Schluschow und von Lauenburg südlich über Zewitz bis zur Stolper Kreisgrenze.

(Nr. 3642.) Najwyższe rozporządzenie z dnia 14. Sierpnia 1852., tyczące się nadania praw fiskalnych i t. d. celem budowy powiatowéj drogi żwirowéj od Lauenburg do Leba, od Vietzig ponad ową drogą żwirową na zachód aż do Stolpskiéj granicy powiatowéj w kierunku na Zezenow, od Vietzig na wschód przez powiat aż do granicy Gdańskiego obwodu Regencyinego pod Schluschow i od Lauenburg ku południowi przez Zewitz aż do Stolpskiéj granicy powiatowéj.

Nachdem Ich durch Meinen Erlaß vom 11. März 1844. den Bau einer Kreis-Chaussee von Lauenburg nach Leba und durch Meinen Erlaß vom heutigen Tage den Bau der Kreis-Chausseen von Vietzig an jener Chaussee westlich bis zur Stolper Kreisgrenze in der Richtung auf Zezenow, von Vietzig östlich quer durch den Kreis bis zur Grenze des Danziger Regierungsbezirks bei Schluschow

Potwierdziwszy rozporządzeniem Mojém z d. 11. Marca 1844. budowę powiatowéj drogi żwirowéj od Lauenburg do Leba i rozporządzeniem Mojém z dnia dzisiajszego budowę powiatowych dróg żwirowych od Vietzig ponad ową drogą żwirową na zachód aż do Stolpskiéj granicy powiatowéj w kierunku na Zezenow, od Vietzig na wschód poprzek przez powiat

und von Lauenburg südlich über Zewitz bis zur Stolper Kreisgrenze genehmigt habe, bestimme Ich hierdurch, daß das Expropriationsrecht in Bezug auf die zum Bau erforderlichen Grundstücke, das Recht zur Entnahme der Chausseebau- und Unterhaltungs-Materialien, nach Maaßgabe der für die Staats-Chausseen geltenden Bestimmungen, sowie die dem Chausseegeld-Tarife vom 29. Februar 1840. angehängten Bestimmungen wegen der Chausseepolizei-Vergehen auf die gedachten Straßen Anwendung finden sollen. Zugleich verleihe Ich dem Kreise Lauenburg das Recht zur Erhebung von Chausseegeld nach den Bestimmungen des für die Staats-Chausseen jedesmal geltenden Chausseegeld-Tarifs, sowie der sonstigen darauf bezüglichen Vorschriften.

Der gegenwärtige Erlaß ist durch die Gesetz-Sammlung zur öffentlichen Kenntniß zu bringen.

Putbus, den 14. August 1852.

Friedrich Wilhelm.

Für den abwesenden Finanzminister:

v. d. Heydt. v. Raumer.

An
den Minister für Handel, Gewerbe und öffentliche Arbeiten und den Finanzminister.

aż do granicy Gdańskiego obwodu Regencyinego pod Schluschow i od Lauenburg ku południowi przez Zewitz aż do Stolpskiéj granicy powiatowéj, stanowię niniejszém, iż prawo expropryacyi co do gruntów na budowę potrzebnych, prawo wybierania materyałów do budowania i utrzymywania dróg żwirowych według postanowień istnących dla Rządowych dróg żwirowych, jako też dodatkowe postanowienia taryfy drogowego z dnia 29. Lutego 1840. względem przekroczeń przeciw policyi drogowéj do rzeczonych dróg zastósowanie znajdować mają. Nadaję zarazem powiatowi Lauenburg prawo pobierania drogowego według postanowień taryfy za każdą razą dla Rządowych dróg żwirowych ważnéj i innych tyczących się takowéj przepisów.

Niniejsze rozporządzenie przez Zbiór praw do publicznéj wiadomości ma być podaném.

Putbus, dnia 14. Sierpnia 1852.

Fryderyk Wilhelm.

W niebytności Ministra finansów:

von der Heydt. Raumer.

Do
Ministra handlu, przemysłu i robót publicznych i do Ministra finansów.

(Nr. 3643.) Allerhöchster Erlaß vom 20. August 1852., betreffend die Bewilligung der fiskalischen Rechte für den Bau und die Unterhaltung einer Chaussee von Rawicz über Herrnstadt, Winzig und Steinau nach Lüben.

Nachdem Ich durch Meinen Erlaß vom heutigen Tage den Bau einer Chaussee von Rawicz über Herrnstadt, Winzig und Steinau nach Lüben durch die zu diesem Zwecke zusammengetretene Gesellschaft genehmigt habe, bestimme ich hierdurch, daß das Expropriationsrecht für die zur Chaussee erforderlichen Grundstücke, ingleichen das Recht zur Entnahme der Chausseebau- und Unterhaltungs-Materialien, nach Maaßgabe der für die Staats-Chausseen bestehenden Vorschriften, auf diese Straße Anwendung finden sollen. Zugleich will Ich der genannten Chausseebau-Gesellschaft das Recht zur Erhebung des Chausseegeldes auf dieser Straße nach den Bestimmungen des für die Staats-Chausseen jedesmal geltenden Chausseegeld-Tarifs, sowie der sonstigen darauf bezüglichen Vorschriften verleihen. Auch sollen die dem Chausseegeld-Tarife vom 29. Februar 1840. angehängten Bestimmungen wegen der Chausseepolizei-Vergehen für die gedachte Straße Gültigkeit haben.

Der gegenwärtige Erlaß ist durch die Gesetz-Sammlung zur öffentlichen Kenntniß zu bringen.

Putbus, den 20. August 1852.

Friedrich Wilhelm.

Für den abwesenden Finanzminister:

v. d. Heydt. v. Raumer.

An
den Minister für Handel, Gewerbe und öffentliche Arbeiten und den Finanzminister.

(Nr. 3643.) Najwyższe rozporządzenie z dn. 20. Sierpnia 1852., tyczące się nadania praw fiskalnych dla budowy i utrzymywania drogi żwirowéj od Rawicza przez Herrnstadt, Winzig i Steinau do Lueben.

Potwierdziwszy rozporządzeniem Mojém z d. dzisiajszego budowę drogi żwirowéj z Rawicza przez Herrnstadt, Winzig i Steinau do Lueben przez utworzone na ten cel towarzystwo, stanowię niniejszém, iż prawo expropryacyi potrzebnych na drogę żwirową gruntów, jako też prawo wybierania materyałów na budowanie i utrzymywanie drogi żwirowéj według przepisów istnących dla Rządowych dróg żwirowych do tejże drogi zastósowanie znajdować mają. Nadaję zarazem rzeczonemu towarzystwu prawo pobierania drogowego na tejże drodze według postanowień taryfy drogowego za każdą razą dla Rządowych dróg żwirowych ważnéj, jako też innych dotyczących się takowéj przepisów. Również dodatkowe postanowienia taryfy drogowego z dnia 29. Lutego 1840. względem przekroczeń przeciw policyi drogowéj do rzeczonéj drogi ważność mieć mają.

Niniejsze rozporządzenie przez Zbiór praw do publicznéj wiadomości ma być podaném.

Putbus, dnia 20. Sierpnia 1852.

Fryderyk Wilhelm.

W niebytności Ministra finansów:

von der Heydt. Raumer.

Do
Ministra handlu, przemysłu i robót publicznych i do Ministra finansów.

(Nr. 3644.) Verordnung, betreffend einige Ergänzungen und Abänderungen des Reglements für die Westphälische Provinzial-Feuersozietät vom 5. Januar 1836. Vom 1. September 1852.

Wir Friedrich Wilhelm, von Gottes Gnaden, König von Preußen rc. rc.

verordnen, in Berücksichtigung der Anträge des Provinzial-Landtages der Provinz Westphalen, wegen Ergänzung und Abänderung des Reglements für die Westphälische Provinzial-Feuersozietät vom 5. Januar 1836., was folgt:

Zu §. 18.

Die Kosten für Aufnahme der Beschreibungen und Taxen der Gebäude werden von der Sozietät getragen, wenn dieselbe zum Zwecke des Eintritts in die Sozietät, auf den Antrag des Eigenthümers der Gebäude, von der Ortsbehörde veranlaßt wird; doch bleibt der Eigenthümer zur Tragung derjenigen Kosten verpflichtet, welche durch eine von ihm selbst in Gemäßheit der Verordnung vom 10. Februar 1843. zu §. 15. des Reglements Behufs sofortiger Versicherung veranlaßte Abschätzung entstehen.

Die Beschreibungen und Taxen Behufs Erhöhung der Versicherung bereits assoziirter Gebäude sind auf Kosten des Gebäude-Eigenthümers zu beschaffen.

Diese Kosten werden nach den Sätzen des Gebühren-Regulativs der Provinzial-Feuersozietät, welche mit Genehmigung Unseres Oberpräsidenten nach Maaßgabe der Vorschriften im §. 117. des Reglements anderweit normirt werden können, berechnet und von der Ortsbehörde festgesetzt; die festgesetzten Beträge sind durch die Taxatoren unmittelbar von den Versicherungssuchern einzuziehen.

(Nr. 3644.) Ustawa, tycząca się niektórych uzupełnień i zmian regulaminu do Westfalskiego prowincyalnego towarzystwa ogniowego z dnia 5. Stycznia 1836. Z dnia 1. Września 1852.

My Fryderyk Wilhelm, z Bożéj łaski, Król Pruski i t. d.

stanowimy z uwzględnieniem wniosków Sejmu prowincyalnego prowincyi Westfalskiéj względem uzupełnienia i zmiany regulaminu dla Westfalskiego prowincyalnego towarzystwa ogniowego z dnia 5. Stycznia 1836., co następuje:

Do §. 18.

Koszta za opisanie i otaxowanie budynków ponosi towarzystwo, skoro takowe celem wstąpienia w towarzystwo na wniosek właściciela budynków przez władzę miejscową rozporządzone zostaną; jednakowoż właściciel do ponoszenia tych kosztów jest obowiązany, które przez otaxowanie wynikają, spowodowane przez niego samego stósownie do ustawy z dnia 10. Lutego 1843. do §. 15. regulaminu celem niezwłocznego zabezpieczenia.

Opisanie i taxy celem podwyższenia asekuracyi budynków już przyjętych do towarzystwa na koszta właściciela takowych sporządzone być mają.

Koszta te według pozycyi regulaminu należytości prowincyalnego towarzystwa ogniowego, które z przyzwoleniem Naszego Naczelnego Prezesa według przepisów w §. 117. regulaminu w inny sposób normowane być mogą, obrachowane i przez władzę miejscową ustanowione zostaną; ustanowione kwoty przez taxatorów bezpośrednio od poszukujących zabezpieczenie ściągnięte być mają.

Bleiben Kosten dieser Art rückständig, so hat der Taxator sich an die Direktion zu wenden, auf deren Verfügung dieselben durch die Steuerkassen, gleich den öffentlichen Abgaben, im Wege der administrativen Exekution beigetrieben werden.

Zu §. 31 a.

Lehmschindeldächer werden bei Festsetzung der Gebäudeklasse ohne Unterschied den Strohdächern gleichgestellt.

Zu §. 32 a.

Apotheken sind, wenn darin keine Laboratorien, oder sonstige in dem Reglement als feuergefährlich bezeichnete Anlagen sich befinden, den Wohnhäusern gleich zu klassifiziren. Die Feuersozietäts-Direktion ist ermächtigt, die im §. 32 a. des Reglements als gering feuergefährlich bezeichneten Gewerbe-Anlagen in dem Falle als sehr feuergefährliche Anlagen zu behandeln, wenn dieselben ihrer Einrichtung und ihrem Betriebe nach den sehr feuergefährlichen Anlagen gleichzustellen sind, sowie umgekehrt die daselbst als sehr feuergefährlich bezeichneten Gewerbe-Anlagen den gering feuergefährlichen Anlagen in dem Falle gleichzustellen, wenn dieselben vermöge ihrer Konstruktion und Benutzung keinen höheren Grad von Feuergefährlichkeit darbieten, als die gering feuergefährlichen Anlagen.

Auch wird die Direktion ermächtigt, diejenigen Gebäude, worin größere Quantitäten von brennbaren Stoffen aufbewahrt werden, nach Umständen den gering feuergefährlichen oder den sehr feuergefährlichen Gewerbe-Anlagen gleich zu klassifiziren.

Zu §. 33 a.

In Ansehung der nicht zu den feuergefährlichen Gewerbe-Anlagen gehörenden Gebäude bleibt

Jeżeli koszta tego rodzaju są zaległe, natenczas taxator powinien się udać do dyrekcyi, na któréj rozporządzenie takowe przez kasy poborcze za równo publicznym podatkom w drodze administratywnéj exekucyi ściągnięte zostaną.

Do §. 31 a.

Dachy pokryte surówką przy ustanowieniu klasy budynków bez różnicy za równe się uważają dachom słomą pokrytym.

Do §. 32 a.

Apteki, jeżeli w takowych żadne laboratorye albo inne w regulaminie jako niebezpieczne dla ognia oznaczone zakłady się nie znajdują, zarówno budynkom mieszkalnym klasyfikowane być mają. Dyrekcya towarzystwa ogniowego jest upoważniona w §. 32 a. regulaminu jako mniéj niebezpieczne oznaczone zakłady procederowe uważać jako bardzo niebezpieczne dla ognia zakłady w tym przypadku, skoro takowe co do urządzenia i procederu bardzo niebezpiecznym zakładom za równe się uważają, gdy zaś przeciwnie tamże jako bardzo niebezpieczne oznaczone zakłady procederowe zarówno się uważają mniéj niebezpiecznym zakładom w tym przypadku, skoro takowe dla konstrukcyi i używania niebezpieczeństwa w wyższym stopniu nie przypuszczają jak mniéj niebezpieczne zakłady.

Dyrekcya zarazem jest upoważniona, te budynki, w których większa ilość przedmiotów ogień chwycących się przechowuje, według okoliczności mniéj niebezpiecznym albo bardzo niebezpiecznym zakładom procederowym zarówno klasyfikować.

Do §. 33 a.

Co do budynków nienależących do niebezpiecznych co do ognia zakładów procedero-

der Direktion überlassen, nach Befinden der Umstände zu bestimmen, daß dieselben, abweichend von den in den vorhergehenden Paragraphen des Reglements bestimmten Klassenmerkmalen, in eine höhere oder niedere Klasse gestellt werden, als diejenige ist, in welche das betreffende Gebäude, seiner Bauart und Lage nach, sonst gehören würde.

Auch wird die Direktion ermächtigt, die Versicherung neuer, nicht nach Vorschrift der Feuer-Polizeiordnung eingerichteter Gebäude den Umständen nach abzulehnen, sowie bereits versicherte Gebäude sofort im Kataster zu löschen, wenn selbige durch baulichen Verfall, Zerstörung, schlechte Einrichtung der Feuerungsanlagen, oder aus sonstigen Ursachen einen außerordentlichen Grad von Feuersgefahr darbieten, oder einer fortwährenden Abnahme im Werthe ausgesetzt sind, oder einem Eigenthümer angehören, welcher erwiesener Maaßen fahrlässig mit Feuer und Licht umgeht.

wych dyrekcya według okoliczności stanowić może, ażeby takowe, zbaczając od oznaczonych w uprzednich paragrafach regulaminu odznaków klasycznych w wyższą albo niższą klasę stawione były, jak ta, do którejby dotyczący budynek co do sposobu budowania i położenia należał.

Również dyrekcya jest upoważnioną, zabezpieczenie nowych nie wedle przepisu policyinego regulaminu ogniowego urządzonych budynków według okoliczności odmówić, jako też już zabezpieczone budynki natychmiast w katastrze wymazać, skoro takowe przez zapadnięcie, zniweczenie, złe urządzenie zakładów ogniowych albo z innych przyczyn w nadzwyczajnym stopniu niebezpieczeństwo ogniowe przypuszczają, albo nieustannemu zniżeniu wartości ulegają albo do właściciela należą, który według dowodów nieostrożnie z ogniem i światłem się obchodzi.

Zu §. 33 b.

Gegen jede, von dem gewöhnlichen Tarif abweichende Klassenerhöhung, sowie gegen jede auf Grund der Bestimmungen zu §. 33 a. erfolgte Ablehnung einer Versicherung, imgleichen gegen jede auf Grund jener Bestimmungen verfügte Löschung bereits versicherter Gebäude steht dem Gebäude-Eigenthümer, unter Ausschließung der Berufung auf schiedsrichterliche Entscheidung, nur der Rekurs an den Oberpräsidenten, und demnächst an das Ministerium des Innern zu.

Do §. 33 b.

Przeciwko każdemu od zwyczajnéj taryfy zbaczającemu podwyższeniu klasycznemu, jako też przeciwko każdemu na mocy postanowień w §. 33 a., nastąpionemu odmówieniu asekuracyi, również przeciwko każdemu na mocy owych postanowień rozporządzonemu wymazaniu budynków już zabezpieczonych właścicielowie budynków z wykluczeniem odwołania się do polubownéj decyzyi tylko rekurs do Naczelnego Prezesa a potém do Ministra spraw wewnętrznych służy.

Zu §. 44.

Die Verhandlungen über Abschätzung der Brandschäden werden von dem Gemeindevorstande acht Tage lang zu Jedermanns Einsicht und Prüfung offen gelegt. Etwaige Erinnerungen gegen die Richtigkeit der Abschätzung sind entweder schrift-

Do §. 44.

Czynności względem oszacowania szkód ogniowych przez przełożeństwo gminne na ośm dni do przeględu i zbadania każdéj osoby publicznie wyłożone zostaną. Zachodzące nadmienienia przeciwko rzetelności oszacowa-

lich anzuzeigen oder bei dem Gemeindevorstande zu Protokoll zu geben, und sodann, unter Einreichung der Abschätzungsverhandlung, mittelst gutachtlicher Aeußerung des Landraths der Provinzial-Feuersozietäts-Direktion zur Entscheidung vorzulegen.

Zu §. 54.

Schäden, die an einem bei der Provinzial-Feuersozietät assoziirten Gebäude durch Blitz entstehen, werden nur dann vergütet, wenn der Blitz das versicherte Gebäude unmittelbar getroffen hat, derselbe also die unmittelbare Ursache der Beschädigung gewesen ist.

Zu §. 57.

Bei totalen Brandschäden soll von den Vergütungsgeldern die erste Hälfte in längstens einem Monate nach stattgehabtem Brandschaden, die zweite Hälfte aber zu zwei gleichen Theilen in der Art gezahlt werden, daß die Zahlung des ersten Theiles mit Rücksicht auf den Fortschritt des Baues, und die Zahlung des letzten Theiles nach gänzlicher Vollendung des Neubaues erfolgt.

Zu §. 66.

Statt der Zustimmung der Kreisstände zu einer von dem Abgebrannten nachgesuchten Entbindung vom Wiederaufbau des abgebrannten Gebäudes, soll fortan nur die Zustimmung des Gemeindevorstandes und der Gemeindevertretung erforderlich sein. Im Uebrigen bleiben die Bestimmungen des §. 66. in Kraft.

Zu §. 109.

Die schiedsrichterliche Behörde soll gebildet werden aus

nia albo piśmiennie doniesione albo u przełożeństwa gminnego do protokułu podane a potém z doręczeniem czynności taxacyinéj za pomocą sprawozdania radzcy ziemiańskiego dyrekcyi prowincyalnego towarzystwa ogniowego do decyzyi przedstawione być mają.

Do §. 54.

Szkody wynikłe przez piorun przy budynkach należących do prowincyalnego towarzystwa ogniowego tylko natenczas wynagrodzone będą, jeżeli piorun w budynek zabezpieczony bezpośrednio uderzył, a zatém bezpośrednią był przyczyną uszkodzenia.

Do §. 57.

Przy totalnych szkodach ogniowych od sumy bonifikacyi pierwsza połowa w przeciągu jednego miesiąca po zaszłéj szkodzie ogniowéj, druga połowa zaś w dwóch równych częściach w ten sposób ma być zapłaconą, iż zapłata pierwszéj części z względu na postęp budowy a zapłata ostatniéj części po całkowitém ukończeniu budowy nastąpi.

Do §. 66.

Zamiast przyzwolenia stanów powiatowych do poszukiwanego przez uszkodzonego uwolnienia od nowego wystawienia spalonego budynku, na przyszłość tylko przyzwolenie przełożeństwa gminnego i zastępstwa gminnego ma być potrzebném. Zresztą postanowienia §. 66. pozostają w mocy obowięzującéj.

Do §. 109.

Władza polubowna ma być utworzoną

a) einem von der Direktion und

b) einem von dem Interessenten zu erwählenden Schiedsrichter und

c) einem mit Richtereigenschaft versehenen Justizbeamten als Obmann, welcher auf den Vorschlag des Oberpräsidenten von dem Appellationsgerichtspräsidenten des betreffenden Departements auf drei Jahre zu ernennen ist. Dem Obmann soll, wenn er es aus technischen Gründen für erforderlich erachtet, freistehen, das Gutachten eines höheren technischen Beamten zu erfordern.

Rücksichtlich der Eigenschaften der Schiedsrichter behält es bei der Vorschrift im §. 109. des Reglements sein Bewenden.

Die Bestimmungen der Verordnung vom 7. November 1845. (Gesetz-Sammlung Seite 1074.), soweit sie die Wahl eines der Schiedsrichter durch deu Landrath, und beziehungsweise durch den Oberbürgermeister der Stadt Münster betreffen, treten außer Kraft.

Zu §. 123.

Die im §. 122. des Reglements bestimmten Prämien und Entschädigungen werden nur dann von der Sozietät gezahlt, wenn der Brand ein bei derselben assoziirtes Gebäude betroffen hat.

Zu §. 124.

Beschädigungen, welche beim Löschen eines Brandes einem benachbarten, überhaupt nicht versicherten Gebäude, oder Geländern, Garteneinfriedigungen, Gartenfrüchten, Bäumen u. s. w. zugefügt werden, sind von der Sozietät zu vergüten:

a) z jednego sędziego polubownego przez dyrekcyą i

b) z jednego sędziego polubownego przez interesentów obranego, i

c) z jednego urzędnika sprawiedliwości, który jest sędzią jako arbitra, który na propozycyą Naczelnego Prezesa przez Prezydenta sądu apelacyinego dotyczącego departamentu na trzy lata ma być mianowanym. Arbiter, jeżeli z technicznych powodów za potrzebném uznaje, sprawozdanie wyższego technicznego urzędnika zasięgnąć może.

Co do wyboru sędziego polubownego pozostawia się przy przepisie w §. 109. regulaminu.

Postanowienia ustawy z dnia 7. Listopada 1845. (Zbiór praw str. 1074), jak dalece się dotyczą wyboru jednego sędziego polubownego przez radzcę ziemiańskiego, a odnośnie przez nadburmistrza miasta Monasteru (Muenster) tracą moc obowięzującą.

Do §. 123.

Premie i wynagrodzenia oznaczone w §. 122. regulaminu tylko natenczas od towarzystwa zapłacone będą, jeżeli budynek się spalił, który do towarzystwa należał.

Do §. 124.

Uszkodzenia, które przy gaszeniu pożaru sąsiedniego wcale niezabezpieczonego budynku albo poręczy, ogrodzeń, płodów ogrodowych, drzew i t. d. są wyrządzone, wynagradza towarzystwo:

1) wenn nachgewiesen wird, daß die Löschungsmaaßregeln, wodurch die Beschädigungen entstanden sind, von dem Beamten, welcher die Löschungs-Anstalten leitete, angeordnet oder von der Nothwendigkeit geboten worden,

2) wenn das in Brand gerathene Gebäude bei der Provinzial-Feuersozietät versichert ist, und

3) wenn im Falle einer Beschädigung von Geländern, Garteneinfriedigungen, Gartenfrüchten u. s. w. die beschädigten Gegenstände dem Eigenthümer eines bei der Provinzial-Feuersozietät versicherten Gebäudes gehören.

Ist der Eigenthümer jener Gegenstände mit seinen Gebäulichkeiten bei einer andern Gesellschaft versichert, so wird die Vergütung der an den genannten Gegenständen durch die Löschungsmaaßregeln entstandenen Beschädigungen aus der Provinzial-Feuersozietätskasse nur dann geleistet, wenn die Löschungs-Maaßregeln zur Erhaltung eines bei der Provinzial-Feuersozietät versicherten Gebäudes angewandt worden sind, und die Gesellschaft, bei welcher der Eigenthümer gedachter Gegenstände mit seinem Gebäude versichert ist, nach ihren Statuten gleiche Entschädigung für den Fall gewährt, wenn beim Löschen eines bei ihr versicherten Gebäudes dem Eigenthümer eines bei der Provinzial-Feuersozietät versicherten Gebäudes ähnlicher Schaden zugefügt wird.

Haben aber die Löschungsmaaßregeln mit dazu gedient, eine Gefahr der Anzündung von dem anderswo versicherten Gebäude des Eigenthümers der beschädigten Gegenstände abzuwenden, so ist die Provinzial-Feuersozietät zu einer Vergütung des dadurch herbeigeführten Schadens nicht verpflichtet.

Ebensowenig kann der Eigenthümer eines in Brand gerathenen Gebäudes eine besondere Ver-

1) jeżeli udowodniono, iż środki gaszenia, przez które uszkodzenia wynikły, od urzędnika, który miał dozór nad gaszeniem rozporządzonemi albo potrzebnemi były,

2) jeżeli budynek spalony u prowincyalnego towarzystwa ogniowego jest zabezpieczonym, i

3) jeżeli w przypadku uszkodzenia poręczy, ogrodzeń, płodów ogrodowych i t. d. przedmioty uszkodzone należały do właściciela budynku zabezpieczonego u prowincyalnego towarzystwa ogniowego.

Jeżeli właściciel owych przedmiotów z swojemi budynkami u innego towarzystwa jest zabezpieczonym, natenczas wynagrodzenie szkód wynikłych przez środki gaszenia na wymienionych przedmiotach z kasy prowincyalnego towarzystwa ogniowego tylko natenczas się uiszcza, jeżeli środki gaszenia celem utrzymania budynku zabezpieczonego u prowincyalnego towarzystwa ogniowego użyte zostały, a towarzystwo, u którego właściciel rzeczonych przedmiotów z swoim budynkiem jest zabezpieczony, według statutów równe wynagrodzenie na ten przypadek udziela, gdy przy gaszeniu budynku u niego zabezpieczonego właścicielowi budynku zabezpieczonego u prowincyalnego towarzystwa ogniowego równa szkoda wyrządzoną zostanie.

Jeżeli zaś środki gaszenia na to służyły, aby niebezpieczeństwu ogniowemu dla budynku, gdzieindziéj zabezpieczonego właściciela uszkodzonych przedmiotów zapobiedz, natenczas prowincyalne towarzystwo ogniowe do wynagrodzenia wynikłéj ztąd szkody nie jest obowiązane.

Również właściciel budynku, który się zaczął palić, szczególnego wynagrodzenia żądać

gütung in Anspruch nehmen, wenn ihm beim Löschen desselben Beschädigungen an Nebengegenständen zugefügt worden sind.

Gegeben Sanssouci, den 1. September 1852.

(L. S.) Friedrich Wilhelm.

Für den Minister des Innern:

v. Manteuffel.

nie może, skoro mu przy gaszeniu takowego uszkodzenia na przedmiotach pobocznych wyrządzone zostały.

Dan Sanssouci, dnia 1. Września 1852.

(L. S.) Fryderyk Wilhelm.

Za Ministra spraw wewnętrznych:

Manteuffel.

(Nr. 3645.) Allerhöchster Erlaß vom 19. September 1852., betreffend die Publikation der Gesetze in den Hohenzollernschen Landen, die Einführung eines besondern Amtsblattes für den Bezirk der Regierung in Sigmaringen und die Verpflichtung zur Haltung der Gesetz-Sammlung und des Amtsblattes daselbst.

Nach den Anträgen des Staatsministeriums in dem Berichte vom 14. d. M. bestimme Ich in Anschluß an die Verordnung vom 7. Januar d. J. (Gesetz-Sammlung Seite 54.) hierdurch,

1) daß in Bezug auf Publikation der Gesetze und auf den Zeitpunkt, mit dem ein durch die Gesetz-Sammlung verkündetes, für die Hohenzollernschen Lande erlassenes Gesetz oder Verordnung die Gesetzeskraft erlangt, die Lande Hohenzollern als zur Rheinprovinz gehörig betrachtet werden sollen (§. 2. des Gesetzes vom 3. April 1846. Gesetz-Samml. S. 221.);

(Nr. 3645.) Najwyższe rozporządzenie z dnia 19. Września 1852., tyczące się publikacyi praw w krainach Hohenzollerskich, zaprowadzenia osobnego dziennika urzędowego dla obwodu Regencyi w Sygmaryngen i obowiązku do trzymania Zbioru praw i dziennika urzędowego tamże.

Wedle wniosków Ministeryi Stanu w sprawozdaniu z dnia 14. m. b. stósownie do ustawy z dnia 7. Stycznia r. b. (Zbiór praw str. 54) stanowię niniejszém,

1) iż co do publikacyi praw i co do czasu, w którym ustawy lub rozporządzenie dla Hohenzollerskich krajów wydane, w Zbiórze praw ogłoszone, mocy prawa nabywają, krainy Hohenzollerskie jako należące do prowincyi Reńskiéj uważane być mają (§. 2. ustawy z dnia 3. Kwietnia 1846. Zbiór praw str. 221);

2) daß für den Bezirk der Regierung zu Sigmaringen in eben der Art, wie solches für die verschiedenen Regierungsbezirke der Rheinprovinz durch §. 3. ff. der Verordnung vom 9. Juni 1819. (Gesetz-Samml. S. 190. ff.) vorgeschrieben ist, ein Amtsblatt erscheinen soll, und

3) daß die im §. 2. der ebenerwähnten Verordnung bezeichneten Verwaltungsbehörden und Administrativbeamten, soweit sie in den Hohenzollernschen Landen sich vorfinden, zur Haltung der Gesetz-Sammlung und des Regierungs-Amtsblattes verbunden sein sollen.

Das Staatsministerium hat diesen Erlaß durch die Gesetz-Sammlung zur allgemeinen Kenntniß zu bringen.

Berlin, den 19. September 1852.

Friedrich Wilhelm.

v. Manteuffel. v. d. Heydt. Simons. v. Raumer. v. Westphalen. v. Bodelschwingh. v. Bonin.

An
das Staatsministerium.

2) iż dla obwodu Regencyi w Sygmaryngen w ten sam sposób, jak to dla rozmaitych obwodów Regencyinych prowincyi Reńskiéj w §. 3. nast. ustawy z dnia 9. Czerwca 1819. (Zbiór praw str. 190 nast.) jest przepisaném, dziennik urzędowy ma wychodzić i

3) iż w §. 2. powyżéj oznaczonéj ustawy wymienione władze administracyine i urzędnicy administracyini, o ile się znajdują w Hohenzollerskich krainach, do trzymania Zbioru praw i Regencyinego dziennika urzędowego obowiązane być mają.

Ministeryum Stanu niniejsze rozporządzenie przez Zbiór praw do publicznéj wiadomości ma podać.

Berlin, dnia 19. Września 1852.

Fryderyk Wilhelm.

Manteuffel. von der Heydt. Simons. Raumer. Westphalen. Bodelschwingh. Bonin.

Do
Ministeryum Stanu.

Redigirt im Büreau des Staats-Ministeriums.

Berlin, gedruckt in der Königlichen Geheimen Ober-Hofbuchdruckerei. (Rudolph Decker.)

Redagowano w Biórze Ministerstwa Stanu.

Berlin, czcionkami Królewskiéj Tajnéj Nadwornéj drukarni. (Rudolf Decker.)